

Arrest

nr. 71 534 van 8 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 28 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERCAUTEREN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten, van Roma-origine te zijn en afkomstig te zijn uit Podujevo, gelegen in de gelijknamige gemeente in Kosovo. Voor of tijdens de oorlog in 1999 was u samen met uw vrouw, S.(...) G.(...)(CG X; OV X) op weg naar het ziekenhuis in Podujevo toen u door een viertal Serviërs of Albanezen werd aangevallen. Tijdens dat incident raakte u gewond aan uw been en werd uw vrouw geslagen op haar rug. U voelde zich bedreigd en nog tijdens het gewapende conflict in Kosovo in 1999 vluchtte u naar Kosovo Polje, waar u samenwoonde met het gezin van uw broer,

S.(...) S.(...)(CG 10/19368; OV 6.695.351). U voorzag er in uw onderhoud door sokken en ondergoed te verkopen op straat, maar werd er vaak uitgescholden door Albanezen. U werd er tevens gewaar dat u er werd bedreigd door Serviërs of Albanezen die u volgden, maar die zich verstopten wanneer u zich omdraaide. Omdat deze personen u volgden, dacht u dat ze u wilden vermoorden. Op 26 september 2010 verliet u Kosovo en reisde u richting België, waar u op 28 september 2010 asiel vroeg. Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw geboorteakte, een aanvraagformulier van de gemeente Podujevo voor de afgifte van een geboorteakte, een verklaring van de Romaleider uit Kosovo Polje dd. 2004, een lidkaart van de Romapartij PRYK en een medisch verslag van uw opname op de spoedafdeling van een ziekenhuis in Charleroi.

B. Motivering

Allereerst merk ik op dat waar het UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees) in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo, dd. juni 2006, nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de Roma, Ashkali en Egyptenaren, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Wat u betreft dient in de eerste plaats te worden vastgesteld dat u geen enkel geloofwaardig bewijs kan voorleggen waaruit uw effectief verblijf in Kosovo Polje / Kosovo in de laatste jaren voor uw vertrek naar België kan worden afgeleid. U bent ondermeer niet in het bezit van een identiteitskaart afgeleverd door de tijdelijke VN-administratie in Kosovo (UNMIK), die in de periode juni 1999 tot de onafhankelijkheid van Kosovo in februari 2008 verantwoordelijk was voor de afgifte van identiteitsdocumenten, of van een Kosovaarse identiteitskaart die afgeleverd wordt door de Kosovaarse autoriteiten sinds de afkondiging van voornoemde onafhankelijkheid van het land. U verklaarde in Kosovo nog steeds in de gemeente Podujevo geregistreerd te zijn en er - vermoedelijk in 2010 - een identiteitskaart te hebben aangevraagd.

U zou echter geen identiteitskaart hebben gekregen, maar enkel een ongedateerd en niet ondertekend aanvraagformulier voor de registratie van een geboorte en afgifte van een geboorteakte, vergezeld van een gedeeltelijk ingevuld betalingsbewijs (stuk 4). Hierna zou u zijn weggestuurd (gehoorverslag CGVS I, p. 8). U verklaarde geen identiteitspapieren te hebben gekregen omdat u een Roma bent en er geen wetten zijn voor Roma (gehoorverslag CGVS I, p. 10). Deze beweringen zijn echter moeilijk in overeenstemming te brengen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Hieruit blijkt immers dat de Kosovaarse overheid stappen onderneemt om de registratie van de RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) als inwoner van Kosovo te verzekeren en hen aan de nodige identiteitsdocumenten te helpen. Zo werkt de gemeente Podujevo nauw samen met de NGO Civil Rights Program – Kosovo (CRP/K) voor de civiele registratie van Roma, Ashkali en Egyptenaren (RAE) en de afgifte van identiteitsdocumenten. Deze NGO is de uitvoerende partner van UNHCR voor de implementatie van het UNHCR-actieplan 'Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali and Egyptian community in Kosovo', dat in september 2006 van start ging. Dit houdt ondermeer in dat aanvragers worden bijgestaan in het vervullen van civiele registratieprocedures, het aanschaffen van documenten en het identificeren van getuigen om feiten vast te stellen betreffende de identiteit van ongedocumenteerde aanvragers, en in enkele gevallen, RAE vrij te stellen van administratieve kosten. In het licht van deze informatie en gezien het feit dat het bezit van een identiteitskaart wordt vereist voor de uitoefening van de meest fundamentele rechten (gezondheidszorg, onderwijs, sociale zekerheid ...) is het niet aannemelijk dat u in Kosovo niet over een recente identiteitskaart zou hebben beschikt. Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat u verklaarde nog nooit van CRP/K te hebben gehoord (gehoorverslag CGVS II, p. 5) en tevens stelde dat er in Podujevo nauwelijks of geen Roma's zijn en dat er in die gemeente geen Romaleider is (gehoorverslag CGVS II, p. 11). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt echter dat de Romagemeenschap in Podujevo vertegenwoordigd wordt door M.(...) R.(...) via het 'comité van de gemeenschappen'. U beweerde echter nog nooit van M.(...) R.(...) te hebben gehoord (gehoorverslag CGVS II, p. 11).

Ook uw partner, die volgens uw verklaringen geregistreerd was in Kosovo Polje (gehoorverslag CGVS I, p. 8), is niet in het bezit van een UNMIK- of van een Kosovaarse identiteitskaart. U verklaarde dat uw vrouw van de gemeentelijke administratie in Kosovo Polje wel een geboorteakte had gekregen maar dat diezelfde administratie had geweigerd om haar een identiteitskaart te geven (gehoorverslag CGVS II, p. 10). Het is echter volstrekt onlogisch dat eenzelfde administratie – zonder hiervoor een reden op te geven – aan één en dezelfde persoon wel een geboorteakte uitreikt maar weigert een identiteitskaart te geven. Bovendien dient er nog te worden opgemerkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan de

authenticiteit van de bovenvermelde geboorteakte. Op het document staat immers vermeld dat uw vrouw werd geregistreerd op 15 oktober 1974, terwijl ze volgens hetzelfde document pas werd geboren op 4 oktober 1975. Door dit document neer te leggen, komt uw recent verblijf in Kosovo Polje / Kosovo verder in het gedrang.

De geloofwaardigheid van uw recente verblijf in Kosovo Polje komt nog meer op de helling te staan door de vaststelling van tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen en de verklaringen afgelegd door uw broer. Zo verklaarde u dat u en uw vrouw nadat jullie naar Kosovo Polje waren gevlucht, daar steeds in hetzelfde huis hebben gewoond als uw broer Selim en zijn gezin (gehoorverslag CGVS II, p. 2 – 3). Uw broer S.(...) verklaarde echter dat jullie in Kosovo Polje niet in hetzelfde huis hebben gewoond, maar dat u en uw vrouw in een ander huis woonden dat ongeveer 1 of 2 kilometer verderop lag. Nadat jullie in 1999 in Kosovo Polje waren aangekomen, zouden jullie ongeveer een maand bij uw broer S.(...) hebben gewoond, maar nadien gingen jullie in een ander huis wonen (gehoorverslag CGVS II broer, p. 2 – 3). Nadat u met deze verklaring werd geconfronteerd, bleef u echter volhouden dat u in Kosovo Polje steeds samen met uw broer in hetzelfde huis had gewoond (gehoorverslag CGVS II, p. 3).

Verder bleek ook uw kennis over Kosovo Polje / Kosovo beperkt. Hoewel u de lokale Roma-leider F.(...) G.(...) kende, kon u geen enkele andere belangrijke Romafiguur in Kosovo Polje opnoemen en kende u evenmin de partij van de Romagemeenschap in Kosovo Polje. Ook Fidan Lahu, de naam van het lokale gemeenschapscentrum voor de RAE, zei u niets (gehoorverslag CGVS II, p. 5). Verder beweerde u dat Sveti Sava een kerk is, terwijl dit de naam is van een multi-etnische school en verklaarde u niet te weten of er in Kosovo Polje een school bestond waar Roma-kinderen les konden volgen in hun moedertaal; terwijl uit de informatie van het CGVS blijkt dat dit wel degelijk mogelijk is in de school van Uglar (gehoorverslag CGVS II, p. 8).

Daar u uw effectief verblijf in Kosovo in de jaren voor uw vertrek naar België niet aannemelijk heeft gemaakt, komt eveneens de geloofwaardigheid van uw bewering in Kosovo Polje voortdurend te zijn bedreigd door Serviërs of Albanezen die u achtervolgden en die u wilden vermoorden, op de helling te staan (gehoorverslag CGVS I, p. 14 – 16). Voorts kan hier nog aan worden toegevoegd dat uw beweerde problemen evenmin stroken met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Hieruit blijkt ondermeer dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo in het algemeen en in Kosovo Polje en Podujevo in het bijzonder wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken tevens zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten, waaronder Kosovo Polje, kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten; ze reizen regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Dat u in Podujevo en Kosovo Polje voortdurend werd achtervolgd door Serviërs of Albanezen die u bedreigden en u wilden vermoorden (gehoorverslag CGVS I, p. 8 – 9 en gehoorverslag CGVS I, p. 14 - 16), is in het licht van deze informatie dan ook weinig aannemelijk.

Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat de door u verklaarde vrees dat u zou worden vermoord in Kosovo Polje, volledig subjectief is en door geen enkel concreet element wordt ondersteund. Zo verklaarde u dat u voelde dat u werd achtervolgd maar dat uw achtervolgers zich verstopten telkens wanneer u uw hoofd omdraaide (gehoorverslag CGVS I, p. 14). Gevraagd naar de reden waardoor u wist dat u zou worden vermoord, verklaarde u dat u dat wist door uw gevoel omdat u werd gevolgd (gehoorverslag CGVS I, p. 16). Op basis van uw verklaring dat u voor deze bedreigingen naar de politie ging, maar dat de politie niets deed (CGVS, p. 16), kan echter geenszins worden besloten tot een gebrek aan/onwil tot bescherming vanwege de plaatselijke autoriteiten. Dat de dader(s) van bovengenoemde feiten niet werd(en) gevonden kan te wijten zijn aan allerlei oorzaken; zoals onbekendheid van de dader(s), gebrek aan getuigen, enz. In dit verband kan bovendien worden verwezen naar informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip

van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Deze gesprekspartners staan nog steeds in contact met het Commissariaat-generaal. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2011 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten. De waarachtigheid van uw bewering geen en/of geen afdoende beroep op de bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten te kunnen doen is derhalve in het gedrang. De geloofwaardigheid van deze bewering wordt verder aangetast door de door u afgelegde tegenstrijdige verklaringen hieromtrent. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u in Kosovo Polje vier of vijf keer naar de politie bent gegaan om klacht in te dienen tegen de personen die u daar bedreigden (gehoorverslag CGVS I, p. 15), terwijl u nadien beweerde dat u in Kosovo Polje slechts één keer klacht indiende bij de politie tegen de personen die u wilden vermoorden en dat u nadien nooit meer naar de politie bent gegaan omdat de politie u niet graag had (gehoorverslag CGVS I, p. 16).

De overige door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te kunnen wijzigen. Het attest opgesteld door F.(...) G.(...) dd. 2004 alsook uw lidkaart van de Romapartij PRYK geven geen informatie over uw woon- en/of verblijfplaats voor uw komst naar België. De oude Servische geboorteakte bevestigt uw identiteit, die hier niet onmiddellijk wordt betwist. Het door u neergelegde medische attest betreft uw gezondheidssituatie. Zuiver medische problemen ressorten niet onder het toepassingsgebied van de Geneefse conventie noch onder de definitie van subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve dient nog te worden vermeld dat in het kader van de asielaanvraag ingediend door uw broer, S.(...) S.(...), eveneens een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. Een kopie van deze beslissing werd in het administratieve dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste onderdeel van het eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). De commissaris-generaal stelt ten onrechte dat verzoeker geen overtuigend bewijs levert van zijn verblijf in Kosovo voor zijn komst naar België. Verzoeker en zijn echtgenote hebben voortdurend getracht identiteitsdocumenten aan te vragen bij de bevoegde autoriteiten doch dit werd hen telkens geweigerd. Het bewijs dat het "in het algemeen" thans makkelijker is om aan identiteitskaarten te geraken doet niets af aan de individuele situatie van verzoeker. Daarnaast weet iedereen dat etnische Roma het bijzonder moeilijk hebben met het geven van gedetailleerde beschrijvingen naar plaats of tijd wat de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoeker en zijn broer kan verklaren. Dat verzoeker weinig weet over de scholen en de medische hulpverlening in Kosovo Polje is geen afdoende bewijs om te besluiten dat verzoeker niet in Kosovo Polje heeft geleefd. Verzoeker en diens familie werden stelselmatig bedreigd en krijgen geen bescherming van de Kosovaarse autoriteiten of andere internationale organisaties waardoor zij als vluchteling moeten worden erkend.

In een tweede onderdeel van het eerste middel haalt verzoeker de schending aan van artikel 48/2 juncto 48/4 van de vreemdelingenwet gezien hij bij een terugkeer naar Kosovo een reëel risico op ernstige schade loopt en hij zich aldus in de voorwaarden bevindt om de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 57/6 en artikel 62 van de vreemdelingenwet, van artikel 2 en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht. De bestreden beslissing is, voor zover zij al een motivering geeft, in stereotiepe en algemene bewoordingen opgesteld waardoor zij niet aan de vereisten van de motiveringsplicht voldoet. Verder betwist verzoeker formeel de stelling dat er in Kosovo voldoende bescherming wordt geboden aan etnische Roma. De commissaris-generaal gaat uit van onredelijke veronderstellingen. De stukken en de algemeen bekende gegevens werden niet op ernstige wijze onderzocht waardoor er niet voldaan is aan de zorgvuldigheidsplicht.

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van het proportionaliteitsbeginsel. De bestreden beslissing is niet proportioneel aangezien het gevolg van de beslissing, een mogelijke repatriëring, totaal niet in verhouding staat tot het voordeel dat de Belgische staat eventueel uit deze beslissing meent te kunnen halen.

In een vierde middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2, 3, 5 en 9 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM). Bij een terugkeer naar Kosovo loopt verzoeker immers het reële risico dat hij wordt vermoord of onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen. Verzoeker kan onmogelijk de bescherming inroepen van de autoriteiten gezien deze niet in staat zijn om een einde te maken aan de gewelddadige willekeur en zelfs meewerken aan deze willekeur.

2.2.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker tegelijk de schending aanvoert van zowel de formele motiveringsplicht, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, als van de materiële motiveringsplicht, hetgeen echter niet mogelijk is vermits een gebrek aan deugdelijke formele motivering het de betrokkene onmogelijk maakt uit te maken of de materiële motivering al dan niet afdoende is. Nu uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoeker de motieven van de beslissing kent, is het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu bereikt en wordt het middel verder vanuit het oogpunt van de schending van de materiële motiveringsplicht onderzocht.

2.2.2.2. Verzoeker laat na aan te geven op welke wijze artikel 48/2 en artikel 57/6 van de vreemdelingenwet en artikel 9 EVRM door de bestreden beslissing geschonden zouden zijn, zodat deze onderdelen van de middelen niet op ontvankelijke wijze worden aangevoerd.

2.2.2.3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoekers asielaanvraag op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing steunt. Zo kon worden vastgesteld dat verzoeker zijn verblijf in Kosovo in de jaren voor zijn vertrek naar België niet aannemelijk maakt omdat (i) hij geen enkel geloofwaardig bewijs kan voorleggen waaruit zijn effectief verblijf in Kosovo kan worden afgeleid; (ii) ook zijn partner geen enkel identiteitsdocument kan voorleggen; (iii) er tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen verzoekers opeenvolgende verklaringen en die van zijn broer; (iv) verzoekers kennis over Kosovo Polje/ Kosovo beperkt is. Hierdoor wordt eveneens afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van verzoekers bewering voortdurend bedreigd te worden door Serviërs en Albanezen in Kosovo Polje.

Bovendien blijkt uit de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat de veiligheidssituatie van RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo in het algemeen en in Kosovo Polje en Podujevo in het bijzonder wel degelijk objectief verbeterd is en over het algemeen als stabiel en kalm omschreven wordt (stuk 22, landeninformatie). Verder stelde de bestreden beslissing dat uit voormelde informatie eveneens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld en dat er anno 2011 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo.

Verzoeker slaagt er niet in de concrete en pertinente motivering van de bestreden beslissing te weerleggen. Hij beperkt zich tot het tegenspreken van de motieven van de bestreden beslissing, het uiten van blote beweringen die niet in het minst worden gestaafd, het weergeven van theoretische beschouwingen en het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen. Hij laat echter na om concrete elementen aan te halen die de gedane vaststellingen kunnen weerleggen. De motivering van de bestreden beslissing wordt dan ook beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.2.2.4. De schending van de artikelen 2, 3 en 5 EVRM kan niet dienstig aangevoerd worden in het kader van een beroep tegen een beslissing waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (RvS 26 mei 2009, nr. 193.552).

De artikelen 2 en 3 EVRM stemmen overigens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst (zie verder sub 2.2.2.6.) of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.2.2.5. Waar verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing het proportionaliteitsbeginsel schendt, wijst de Raad erop dat het proportionaliteitsbeginsel in deze niet dienstig is. Het komt de commissaris-generaal immers enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde al dan niet zijn vluchtelingenstatus te erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de eventuele schade die de beslissing zou kunnen meebrengen voor de vreemdeling valt niet onder voormelde bevoegdheid.

Waar verzoeker stelt dat de bestreden beslissing de zorgvuldigheidsplicht schendt door de stukken en algemeen bekende gegevens niet op ernstige wijze te onderzoeken, dient opgemerkt te worden dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten. Hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Romani machtig is. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd niet geschonden.

2.2.2.6. Ook inzake de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus rust de bewijslast op verzoeker. Niettegenstaande verzoeker melding maakt van het risico op onmenselijke of vernederende behandeling of foltering bij terugkeer naar Kosovo, brengt hij hieromtrent geen concrete elementen of begin van bewijs aan. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet. De blote bewering dat in Kosovo de mensenrechten faliekant worden geschonden, wordt niet onderbouwd en volstaat bijaldien evenmin om het bestaan van dit risico aan te tonen. Bovendien is, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, geen gegeven voorhanden dat in zijn land van herkomst een situatie van willekeurig geweld ten gevolge van een internationaal of binnenlands conflict heerst zodat evenmin toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Het is overigens het geheel van de in de bestreden beslissingen opgesomde motieven dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft doen besluiten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op het voorgaande, slaagt verzoeker er hoegenaamd niet in de concrete en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing, die overigens allen steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze in de bestreden beslissing werden uitgewerkt, te weerleggen waardoor ze door de Raad worden beaamd en overgenomen.

De middelen zijn, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

2.3. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht december tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER, kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER